

Ο Άγιος Νεκτάριος τιμά τη μνήμη του Κώστα Κρυστάλλη (Μιχάλης Μιχαλακόπουλος)

[/ Πεμπτούσια](#)

Εφέτος συμπληρώθηκαν 150 χρόνια από τη γέννηση του ποιητή και πεζογράφου Κώστα Κρυστάλλη. Για να τιμηθεί η μνήμη του «ΚΥΝΗΓΗΜΕΝΟΥ ΑΗΔΟΝΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΡΡΑΚΟΥ», οργανώθηκαν διάφορες εκδηλώσεις από Ηπειρωτικά σωματεία, το Δήμο Βορείων Τζουμέρκων και άλλους φορείς.

Ο αδικοχαμένος ποιητής άφησε την τελευταία του πνοή στην Άρτα, κοντά στην αδερφή του, που ζούσε εκεί, στις 22 Απριλίου του 1894.

Στις 7 Μάη του 1894 στη Μονή Πετράκη, ετελέσθη μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του, από τον Άγιο Νεκτάριο, Ηπειρώτη την καταγωγή, που ήταν τότε Διευθυντής της Ριζαρείου Σχολής.

Οι στεναγμοί του Κρυστάλλη, ενός παιδιού, που δεν πρόλαβε να ζήσει την 26η Άνοιξη της ζωής του, βγαίνουν μέσα από τα καταφαγωμένα από το «χτικιό» πλεμόνια του, με τη μορφή απaráμιλλων στίχων δοξολογικών για το άφθαστο κάλλος της βουνίσιας φύσης, της απλής ποιμενικής ζωής, του αμύθητου πλούτου των εθίμων και της λαϊκής παράδοσης.

Ικετεύει το Σταυραητό να τον φέρει στις «βουνοκορφές», για να μην τον φάει ο «κάμπος». Αποζητάει τις ομορφάδες του βουνού, της φύσης, της νιότης, της ζωής...

Κυνηγημένο πουλί από τη σκλάβια τότε πατρίδα του, γιατί τόλμησε να γράψει για λυτρωμό και αγώνες για λευτεριά, σκόνταψε στην αδιαφορία των ψυχρών ανθρώπων της Εξουσίας, στην Αθήνα, την πρωτεύουσα της ελεύθερης Ελλάδας.

Ένα παιδί άστεγο, νηστικό, άγνωστο, πέρασε δραματικές ημέρες, στην ελεύθερη πατρίδα και το δηλητήριο του αντιμώνιου του τυπογραφείου, που εργάστηκε επί αρκετούς μήνες, απ' «άστρι σ'άστρι», για πενταροδεκάρες, του υπόσκαψε ανεπανόρθωτα την υγεία.

Το ερώτημα που τίθεται σήμερα και με την ευκαιρία των τιμητικών εκδηλώσεων για τα 150 χρόνια από τη γέννησή του, είναι εάν ο Κρυστάλλης και το έργο του μπορούν να επηρεάσουν θετικά τη σύγχρονη νεολαία.

Μέσα στα σημερινά βαλτονέρια, άνεργοι, αδέκαροι, απελπισμένοι, βυθίζονται οι σύγχρονοι νέοι. Πως ν'αντέξουν τα στάσιμα νερά; Τα διάφορα σύγχρονα «αντιμώνια» τους υποσκάπτουν το είναι και τους πλακώνουν τη ζωή με ασήκωτα βάρη, που είναι δύσκολο να τ'αντέξουν. Είναι καιρός να τους βοηθήσουμε όλοι για να φτερουγίσουν ψηλότερα. Να βρουν την καθαρότητα, τη διαύγεια, το φως. Να μην προλάβει να τους φάει ο «κάμπος». Ο Άγιος Νεκτάριος που αγαπούσε ιδιαίτερα τους νέους ας πρεσβεύει ακατάπαυστα γι αυτούς προς τον Κύριο.

Με αυτούς τους συμβολισμούς, τις αντιστοιχίες και αυτό το νόημα, πιστεύω ότι ο Κρυστάλλης και το έργο του είναι και σήμερα επίκαιρα και μπορούν να φανούν και χρήσιμα και ωφέλιμα.